
"Kodeks karny i prawo o wykroczeniach wraz ze skorowidzem rzeczowym. Ważniejsze ustawy szczególne", Warszawa 1964 : [recenzja]

Palestra 9/1(85), 75

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cja sprostowań będzie mogła być odpowiednim korelatem dla wolności prasy, zapewniając zarazem społeczeństwu ochronę przed dezinformacją.

Autorka wskazuje na zakończenie szereg warunków, którym powinna odpowiadać instytucja sprostowania. Do najważniejszych z nich należą:

1. Zabezpieczenie prasy przed obowiązkiem zamieszczania sprostowań, których treść nie jest zgodna z prawdą, choćby odpowiadały one wymaganiom formalnym.
2. Objęcie prawem do sprostowania wszystkich podstawowych środków informacji masowej, a więc poza prasą również audycji radiowych, telewizyjnych i kroniki filmowej.
3. Zastąpienie określenia „sprostowanie”, które niejako z góry zakłada rację prostującego, terminem „wyjaśnienie”.

Jeśli chodzi o sprawę sankcji za niezamieszczenie sprostowania, to odpowiednią sankcją powinna być kara grzywny i ewentualnie kara aresztu.

Kodeks karny i prawo o wykroczeniach wraz ze skorowidzem rzeczowym. Ważniejsze ustawy szczególnie. Wyd. XIII. Wyd. Fawn. Warszawa 1964 r., s. 688.

Kolejne XIII wydanie kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach z licznymi przepisami związkowymi i szczególnymi nie zawiera zbyt wielu zmian w stosunku do wydania poprzedniego.

Przepisy zawarte w zbiorze zaktualizowane zostały według stanu prawnego na dzień 15 marca 1964 r. W zbiorze zamieszczono ponadto wyciągi z kilku nowych ustaw wydanych w 1963 r., a zawierających przepisy karne, m. in. z ustawy o substancjach trujących, ustawy o znakach towarowych i ustawy o rybołówstwie morskim.

Z zagadnień socjalistycznego państwa i prawa. Wybór z literatury krajów socjalistycznych. PWN. Warszawa 1964 r., s. 440.

Przekłady artykułów obcych autorów nieczęsto można odnaleźć w naszych czasopiśmie prawniczych, a wydania zbioru takich artykułów (w formie książkowej) po wojnie chyba jeszcze nie mieliśmy. I właśnie taki zbiór, opracowany pod odpowiednim kątem widzenia, ukazał się ostatnio. Daje on możliwość wielostronnego przeglądu problematyki nurtującej naukę w państwach socjalistycznych, pozwala na porównania i wreszcie na wyciągnięcie praktycznych wniosków „na własnym podwórku”.

Omawiany zbiór zawiera wybór artykułów opublikowanych w prawniczych i politycznych czasopiśmie radzieckich, czeskich, bułgarskich, rumuńskich, węgierskich, jugosłowiańskich i niemieckich. Wybór został przygotowany i opracowany przez dra Emila Merza i ma na celu zapoznanie czytelnika polskiego z nurtem myśli teoretycznej nauki o państwie i prawie w krajach socjalistycznych. Problematykę zbioru można określić jako dotyczącą trzech podstawowych zagadnień: zagadnień metodologicznych nauki o państwie i prawie, zagadnień z dziedziny teorii państwa i zagadnień z dziedziny teorii prawa.

Problemy poruszone w artykułach dotyczą m. in. przewyciężenia następstw kultu jednostki (P. Nedbałto i E. Nazarenko), sprzeczności w zakresie prawa róż-